

بیانیه پایانی

چهارمین گرد همائی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

" نشست همبستگی برای آزادی کارگران زندانی "

چهارمین نشست حضوری نهادهای همبستگی با کارگران ایران - خارج از کشور به نام " نشست همبستگی برای آزادی کارگران زندانی " در روزهای ۲۳، ۲۴ و ۲۵ آوریل در شهر هانووور (آلمان) با حضور فعال رفقای نهادهای مختلف در حالی پایان گرفت که همه شرکت کنندگان در اندوه رفیق از دست رفته بهزاد کاظمی بودند و با یک دقیقه سکوت یادش را گرامی داشتند.

در شرایطی نهادهای همبستگی، مجمع عمومی خود را برگزار کردند که طبقه کارگر ایران در موقعیت بسیار حساسی چه به لحاظ اقتصادی و چه به لحاظ سیاسی قرار گرفته است. موقعیتی که می رود تا طبقه کارگر را به پرچم دار مبارزه برای رفاه و آزادی توده های زحمتکش جامعه تبدیل نماید. بحران اقتصادی که رژیم جمهوری اسلامی با آن دست به گریبان شده است هر چه بیشتر نه تنها طبقه کارگر ایران منجمده معلمان و پرستاران بلکه سایر توده های زحمتکش این جامعه را در گرداب یک زندگی فلاکت بار و اسفناک فرو می برد و بنا بر تاریخ چند صد ساله ی سرمایه داری همیشه این بحراناها به بهای فقر روزافزون این طبقات زحمتکش از سر گذرانده می شود. بنابراین، این بار هم مطمئناً دولت سرمایه داری ایران قصد دارد که کسری بودجه کلان و نیز اقتصاد ویرانش را با استثمار بیشتر طبقه کارگر و توده های زحمتکش این جامعه، از نو سر و سامان دهد. حذف یارانه ها از سفره خالی کارگران، تحمیل فقر و بیکاری روزافزون، تورم بالا و نفس گیر، قراردادهای موقت سفید امضا و وجود شرکت های پیمانی، دستمزدهای ناچیز و به تعویق افتاده گاهاً تا یکسال و بیشتر، زندگی را بر توده کار و زحمت مشقت بار کرده است. تحمیل افزایشی اعتیاد و فحشا، تهاجم دیگر باره به هر گونه آزادی های سیاسی و اجتماعی توده ها، سرکوب پایه ای ترین نیازهای جوانان و زنان و دیگر بخش های مردم، و افزایش فشار بر دانشجویان و بی آینده کردن آنها، زمینه های عصیان این نیروهای فعال را فراهم آورده است. نداشتن حق تشکل و اعتصاب، زندانی کردن و سرکوب فعالین واقعی طبقه کارگر و سایر جنبش های اجتماعی، ایجاد رعب و وحشت در جامعه از طریق بالا بردن آمار اعدام ها، و ده ها بی حقوقی دیگر که به مردم زحمتکش این جامعه تحمیل می شود، کاسه ی صبر آن ها را لبریز نموده و این توده ها را بدرستی هر چه بیشتر به آلترناتیو و برنامه های همه ی جناح های مختلف سرمایه داری تمامیت خواهان، اصلاح طلبان و لیبرال ها و چشم انتظاران به سلطه امپریالیستی و ... بدبین نموده است.

در کنار همه این هاست که، فعالین و پیشروان کارگری بر حضور هر چه پررنگ تر طبقه کارگر با صف مستقل و متشکل برای رسیدن به خواسته های رفاهی و سیاسی که امسال و سال های پیش توسط کارگران ایران برای اول ماه می فرموله شده است، در جنبش اعتراضی توده ها در این دور تاکید می کنند. آن ها به درستی مطالبات رفاهی و آزادیخواهانه توده ها را از مسیر یک جدال طبقاتی و نه از طریق مآشآت و آشتی طبقاتی بیان نموده اند. در این میان ابتکار جالب کارگران و توده های زحمتکش این جامعه در اعتراض به نتایج ویرانگر این سیاست ها بر زندگی طبقات محروم جامعه، قابل تقدیر و حمایت است. تجربه کارگران پتروشیمی تیریز و ماهشهر و دیگر مبارزات کارگران ایران نشان داد که قدرت اصلی برای به عقب راندن و نهایتاً سرنگونی رژیم حافظ سرمایه داری، تنها از طریق متشکل شدن کارگران و زحمتکشان می تواند نتیجه بخش باشد. این درس بزرگی هم برای جنبش سراسری مردم ایران و هم برای ما نهادها است و همین ضرورت متشکل شدن کارگران در مبارزه با رژیم ما را بر آن داشته است که گرد نهادهای همبستگی متشکل شویم.

در آستانه ی نشست چهارم، مناسبت بسیار مهمی در پیش روی جنبش کارگری و نیز نهادهای همبستگی قرار دارد. اول ماه مه ۲۰۱۱ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰) در پیش است. کارگران ایران در قالب بیانیه های مختلف با طرح مطالبات صنفی و سیاسی خود به استقبال این روز می روند. امسال، اول ماه مه، در شرایطی فرا می رسد که تحولات جدیدی در سطح جنبش توده ای مردم ایران و منطقه شمال آفریقا (تونس و مصر و ...) و خاورمیانه (عراق ، یمن ، سوریه، بحرین و ...) رخ داده است و توده های زحمتکش این کشورها با اعتراضات توده ای علیه فلاکت اقتصادی ناشی از سیاست های نئولیبرالی و دیکتاتوری های حاکم برای سرنگون ساختن رژیم های استبدادی خیز برداشته اند اما هنوز نتوانسته اند که جنبش توده ای شان را به سرانجام واقعی که همانا تامین منافع زحمتکشان این جوامع و بدست گرفتن حق حاکمیت خود است، برسانند. از طرف دیگر فشارهای ناشی از شیوه های نئولیبرالی حل بحران سرمایه داری کشوری های متروپل، گریبان کارگران کشورهای اروپایی و آمریکایی را گرفته و اعتراضات گسترده ی کارگران این کشور ها را موجب شده است. حوادث مذکور، وظایف نهادها را در حمایت از اعتراضات کارگران اروپا و آمریکا و سایر نقاط جهان و در پیوند قرار دادن آن ها با جنبش کارگری ایران چند برابر نموده است. ما کارگران این کشورها را متحد اصلی خود و طبقه کارگر ایران می دانیم. مجمع اخیر ما به این مسائل توجه لازم و کافی را مبذول داشت.

باید اعلام کنیم : در فاصله نشست سوم و چهارم نهادهای همبستگی، در غیاب تشکل های مستقل کارگری که کارگران از طریق آن بتوانند در مبارزه برای احقاق حقوق خود که امروز به درستی از مسیر سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی می گذرد، مبارزه خود را پیش ببرند، رژیم سرمایه داری ایران، با برچیدن یارانه ها، دست به بزرگترین تهاجم خود در طول این سی سال به سفره کارگران و سایر زحمتکشان زده است. از جانب دیگر در غیاب همین تشکل ها ، رژیم سرمایه داری ایران خانه ی ضد کارگر رژیم را به عنوان نماینده کارگران ایران به مجامع جهانی معرفی می نماید که نشست بر افشاء این سیاست به درستی تاکید بیشتر نمود. اما در سوی دیگر، دور جدیدی از اعتراضات مردم ایران با خواست سرنگونی رژیم اسلامی آغاز شده است. خیزش جدید توده های مردم ایران، در شرایط رستاخیز عمومی توده های عرب، زمینه های مناسبی برای ایجاد همبستگی کارگران و دیگر توده های زحمتکش مردم ایران فراهم آمده است. اعتصابات گسترده ی کارگری، مقاومت بی نظیر مردم در عدم پرداخت قبض های گاز و برق و آب با قیمت های کمرشکن، گسترش اعتراضات دانشجویی، شرایط جدیدی در کشور بوجود آورده است. توجه به خواست های کارگران ، اکنون به امری عمومی تبدیل شده است. پذیرش روز اول ماه مه امسال به عنوان روز سراسری اعتراض و خشم، به روز جهانی کارگر امسال، ویژه گی تازه ای بخشیده است که نباید از چشم جنبش کارگری دور بماند. طبقه کارگر هنوز به عنوان یک طبقه متشکل در میدان حضور ندارد با این حال اول ماه می امسال می رود همچون اول ماه می سال ۱۳۸۹ چشم انداز همبستگی جنبش سرنگونی طلب را با جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه پیش روی جنبش توده های مردم معترض قرار دهد.

مصوبات نشست چهارم :

مجمع حضوری چهارم نهادهای همبستگی... ، جلسه خوش آمد گویی خود را در ساعت ۳ روز ۲۲ آوریل با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد رفیق بهزاد کاظمی آغاز کرد. در این جلسه نماینده حزب چپ آلمان و یکی از فعالان کارگری از ترکیه با حضور خود در نشست، پیام های خود را به گوش رفقای نهادها رساندند. در این نشست رفقای از استرالیا، کانادا ، و آمریکا از طریق پالتاک در جلسه حضور داشتند از طرف دیگر اتحاد چپ ایرانیان - خارج از کشور (آمریکا - کانادا) به صورت مهمان در این نشست از طریق پالتاک شرکت داشتند.

نهادهای همبستگی در این دوره به درستی ، تشدید فعالیت هایشان را در زمینه جلب حمایت و پشتیبانی و نیز انعکاس هر چه بهتر اخبار اعتصابات و اعتراضات کارگری و نیز دستگیری کارگران و فعالین کارگری را در دستور دور آتی خود قرار دادند. نشست عمومی به مانند سال های گذشته به مثابه یک ظرف اتحاد عمل برای فعالین سیاسی مختلف با گرایشات متفاوت، فعالیت هایشان را در راستای اهداف فوق سازمان خواهند داد. این وفاق عمومی، ما را به عنوان نهادهای همبستگی در انجام وظیفه انترناسیونالیستی و پیشبرد وظایف خود مصمم تر می سازد.

در نشست چهارم ، هیات هماهنگ کننده و نیز نهادهای مختلف گزارش فعالیت های دور گذشته خود را ارائه دادند و مجمع نیز بر ارتقاء فعالیت ها در دوره آتی و نیز ایجاد و جذب نهادهای همبستگی جدید و همراه ساختن منفردین و افراد مستقل وفادار به جنبش کارگری تاکید نمود. مباحث خوبی برای انسجام و نزدیکی بیشتر نهادهای مختلف در جهت پیشبرد هر چه بهتر فعالیت نهادها بین رفقا مطرح شد . نشست توافقی بر سر تعریف دوباره نهادهای همبستگی داشت بدین مضمون که « به منظور رفع هر گونه شبهه ، گردهمایی چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران، دیگر بار با صراحت تمام اعلام می دارد : همانگونه که در مصوبات این نهادها آورده شده است ؛ نهادهای همبستگی در هر شهر و مجموعه نهادها ، تشکیلاتی چند گزایشی و بدون وابستگی به تشکلات سیاسی، فرهنگی ، صنفی ، و ... می باشند و هر ادعایی خلاف این به دور از واقعیت است. همچنین تاکید می کنیم که نهادها ، محلی برای مشاجرات تشکلات سیاسی نبوده، نیست و نخواهد بود . لذا هرگونه موضع گیری در دفاع یا علیه تشکلات مبارز سیاسی و جنبش کارگری و یا توهین به آنها جایی در مباحث و فعالیت های نهادهای همبستگی کارگری ندارد. »

مجمع چهارم بر این مسئله تاکید نمود که انتقاد سازنده و حتی سراسر است ترین نوع آن برای نهادها در راستای تقویت هر چه بهتر و سازنده تر کار نهادهای همبستگی، وجود احترام متقابل بین اعضای نهادها و برخورد قاطع با هر نوع رفتار غیررفیقانه درون نهادهای همبستگی و نیز اجرای دقیق مصوبات از جمله تاکیدات دوباره نشست است. همچنین مجمع بر سر موثرتر بودن و فوری بودن انتشارات خود از جمله بیانیه ها و اطلاعیه ها شور و مشورت و نهایتاً توافق جمعی نمود.

مجمع چهارم ضرورت توجه بیشتر و گسترده تر به اقدامات بین المللی در جهت پررنگ تر نمودن نقش جنبش کارگری و نیروی حیاتی آن در این دوره در ایران و در سطح خاورمیانه را مورد تاکید قرار داد. از جمله این اقدامات حضور موثر در کنگره آی ال او در ۹ ژوئن و یا سایر مجامع جهانی کارگری که نمایندگان ضد کارگر و اطلاعاتی رژیم به جای نمایندگان واقعی کارگران ایران در آن شرکت می کنند، مورد تاکید قرار گرفت. مجمع از نهادهای وابسته به خود خواست اطلاع رسانی و کمپین حمایتی از کارگران ایران در برابر تهاجمات این رژیم به سطح معیشت و آزادی آنها و افشاء هر

چه بیشتر جریانات حکومتی و غیر حکومتی ضدکارگری، همچون گذشته در دستور کار خود قرار دهند.

مجمع چهارم تاکید قاطع نمود که نهادهای همبستگی باید در مقاطع مهمی همچون اول ماه مه، کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰، کشتار کارگران خاتون آباد، ۸ مارس، و اقدام سراسری برای آزادی کارگران زندانی اقدامات خود را در قالب کمپین اعتراضی و یا اطلاعیه های مختلف عملی سازند و در کنار آن به دلیل شرایط و موقعیت های ویژه ای که در طول سال پیش می آید و از اکنون قابل پیش بینی نیست، نیز نهادها خود را ملزم به موضع گیری در قالب بیانیه ها و کمپین های مشخص میدارد.

مجمع چهارم، کمیسیون های مختلفی برای اقدامات آتی انتخاب نمود و نیز سه نهاد همبستگی (استرالیا-گوتنبرگ و سوئد در کنار یک عضو پیشین هیئت هماهنگ کننده، به صورت دوره ای مسئولیت این دوره هیات هماهنگ کننده را برعهده گرفتند.

مجمع چهارم، در رابطه با موضوع منفردین مستقل نشست چهارم بر این نظر بود که: «ضمن پذیرش منفردین علاقمند و باورمند به جنبش کارگری و همراهی آنان با مصوبات مجمع عمومی نهادهای همبستگی به همکاری با خود فرا می خوانیم و از یکایک آنها می خواهیم که در محل زیست و کار خود به شکل گیری و ایجاد یک واحد اهتمام ورزند.»

نشست مجمع چهارم بعد از گزارش کوتاهی که از اقدامات گذشته در زمینه بولتن کارگری ارائه شد تاکید قاطع بر ادامه کاری انتشار بولتن کارگری نهادها و اهمیت این بولتن و علی الخصوص ترجمه آن به زبانهای مختلف برای پخش اخبار کارگری در محل های زیست و آشنایی بیشتر جریانات و تشکلهای کارگری با جنبش کارگری ایران، به زبانهای مختلف داشت.

در زمینه وبلاگ نهادها نیز، مجمع بر اهمیت دارا بودن یک وبلاگ از سوی نهادها تاکید نمود و کمیته هماهنگی دوره آتی با در دست داشتن مصوبه مربوط به وبلاگ، مسئول نظارت بر نحوه پیشبرد کار جهت ایجاد وبلاگ شد.

مجمع چهارم در روز دوشنبه، با مشارکت فعال همه حاضرین در نشست و پالتاک، رئیس عمومی برنامه های شش ماهه آتی خود را برشمرد و هیئت هماهنگ کننده را برای پیشبرد آن و انتشار هرچه سریع اسناد نشست چهارم تا قبل از اول ماه مه موظف نمود.

مجمع عمومی نهادها در فضای گرم و دوستانه و با تاکید دوباره بر همبستگی جهانی کارگران و حمایت قاطع از مطالبات مطرح شده توسط کارگران ایران در اول ماه مه و خواندن قطعه شعری توسط یکی از رفقای هانوفر در گرامی داشت یاد رفیق "بهزاد کاظمی" دیگر باره با خواندن سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

کارگران!

ما با شما هستیم و گامهای شما است که ما را با شما همراه می سازد!

پیام نشست چهارم

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

به

کارگران قهرمان ایران

رفقای کارگر! دوستان هم‌زم!

تلاش و مبارزات شبانه روزی شما در محیط های کار و زندگی و همیاری طبقاتی برای رسیدن به خواست های انسانی تان، نیرو دهنده و امید بخش ادامه ی فعالیت ما برای حمایت از مبارزات بر حق شماست.

ما، نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، خود را حلقه ی کوچکی از زنجیر به همپیوسته ی تان می بینیم و شما را ستون فقرات مبارزه علیه سیستم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران می دانیم.

ما، در راستای مبارزات خستگی نا پذیر شما، خود را در کنار تان احساس می کنیم و وظیفه ی خود می دانیم که تمام نیرو و تلاش مان را در حمایت از شما بکارگیریم تا دنیائی انسانی و بدون فقر و استثمار و دنیائی بهتر را تدارک ببینیم.

با امید به مبارزات مشترک مان و با امید به موفقیت های هر چه بیشتر در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران.

شرکت کنندگان در نشست مجمع عمومی چهارم

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

هائور - ۵ اردیبهشت ۱۳۹۰ - ۲۵ آوریل ۲۰۱۱

پیام نشست چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران به خانواده های جان باختگان و زندانیان سیاسی

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی از بدو روی کار آمدن، یورش به دست آوردهای مردم، نیروها و توده های انقلابی و تهاجم به آمل و آرزو ها ایشان را شروع نمود. سراسر حیات ننگین این حامیان سرمایه با زندان، شکنجه و اعدام همراه بوده است. در طول این سی و سه سال هزاران تن را یا در زندان و زیر شکنجه های قرون وسطائی به قتل رسانده و یا به چوبه های دار و جوخه های تیرباران سپرده است. مردم ایران هیچگاه قتل عام زندانیان سیاسی و حمام خون در دهه ی شصت را که هزاران تن از بهترین فرزندان سوسیالیست، آزادیخواه و سایر نیروهای اپوزیسیون را به جوخه های تیر و اعدام سپرده و پیکر نارنین شان را شبانه در گورهای دست جمعی دفن نمود که حاصل آن گلزارهای بیشمار در سراسر کشور ایران از جمله گلزار خاوران میباشد را، از یاد نخواهند برد.

ما فعالین گردآمده در "نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور" از مقاومت و روحیه تسلیم ناپذیری شما خانوادههای آن عزیزان و قهرمانان گم نامی که هم اکنون در سیاه چال های مخفی و علنی و زیر شکنجه های قرون وسطائی مقاومت کرده و سر بلند ایستاده اند، تن شان رنجور، ولی عزمتان پایدار است، قدر دانی می کنیم.

ما در برابر این همه مقاومت و تسلیم ناپذیری سر تعظیم فرود آورده و عهد می بندیم که با تمام امکاناتی که داریم در راه بر آوردن آرزوهای انسانی فرزندان مقاوم تان و رفقای گرامی مان تلاش و از هیچ کوششی دریغ نکنیم.

ما و شما می دانیم که راه رسیدن به چنین جامعه ای، یعنی جامعه بدون زندان، شکنجه و اعدام و بدون استثمار و فقر، در گرو به میدان آمدن طبقه کارگر متشکل می باشد. از این روی است که تمام سعی و کوشش مان در جهت یاری رساندن به این طبقه برای چیره شدن بر بی تشکلی و دفاع از استقلال این طبقه است. ما از شهر هانوفر آلمان، محل برگزاری نشست چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران بهترین درودهایمان را نثار تان می کنیم و دستان پرمهرتان را می فشاریم و پیمان تازه می کنیم که تا سرنگونی کلیت رژیم جمهوری سرمایه داری اسلامی و ایجاد جامعه ئی آزاد و برابر از یای ننشینیم. بر شما و فرزندان دلیرتان درود.

نشست حضوری چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور

۲۵ آپریل ۲۰۱۱

پیام مریم محسنی فعال زنان و جنبش کارگری

به

نشست نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور (هانوفر)

رفقای عزیز

هم زمانی برگزاری چهارمین مجمع عمومی نهادهای همبستگی با جنبش کارگری، با اول ماه مه سال 90 در ایران که به دلیل مجموعه شرایط حال و هوای ویژه ای دارد، تصادفی فرخنده برای نهادهایی است که چندین سال است هم خود را مصروف پیشروی جنبش کارگری در ایران نموده اند و در این راستا گامهایی بسیار مثبت و ارزنده برداشته و مسیری دشوار را برای شکل گرفتن و قوام این اتحاد پیموده اند. که این همه بدون داشتن درکی درست از نقش اتحاد و همبستگی در جنبش کارگری میسر نمی شده است. که این بی تردید از افتخارات جنبش کارگری ایران است.

رفقای عزیز

در چند سال گذشته جنبش کارگری ایران به فتح قله هایی بلند در تاریخ طبقه کارگر ایران از زمان پیدایش و شکل گیری آن تا کنون، نائل آمده است. اعلام موجودیت دوسندیکای شرکت واحد و سندیکای نیشکر هفت تپه از مهم ترین دستاوردهای طبقه کارگر در دوران 30 سال حاکمیت سرمایه داری رژیم جمهوری اسلامی دستاورد مهمی است که زیر تیغ سرکوب این رژیم بدست آمده است. جنبش کارگری برای رشد و گسترش مبارزات خود مسیری دشوار پیموده و از دره های صعب العبوری گذر کرده است و این همه به همت اندوختن سالها تجربه و با نثار خون های بسیار امکان پذیر شده است. که از همین جا در مقابل این جان باختگان و جانفشانی ها نشان سر تعظیم و احترام فرود می آوریم. دست یافتن به این موفقیت ها بدون اتحاد و همکاری و به رسمیت شناختن گرایشات مختلف درون جنبش کارگری میسر نمی شده است برای نمونه می توان به برگزاری مراسم روز کارگر در چند سال اخیر اشاره کرد که با اتحاد میان گرایشات مختلف صورت گرفت و درکی آگاهانه از مسائل جنبش را در میان همه کسانی که دل در گرو جنبش کارگری داشتند را با شکل گیری اتحادی گسترده از گرایشات گوناگون به نمایش گذاشت.

رفقا، سی و دو سال است که جنبش کارگری در ایران زیر تیغ سرکوب جمهوری اسلامی حرکت کرده و با دادن شهادت بسیار مسیری دشوار پیموده است. شایسته است امروز نیز ما با داشتن درکی درست از شرایط و وضعیت طبقه کارگر ایران هم چنان در مسیر تقویت جنبش کارگری گام برداریم. امروز اهمیت امر اتحاد و همبستگی و به رسمیت شناختن گرایشات مختلف در جنبش کارگری در ایران نه تنها کم نشده بلکه افزوده شده و این مهم هم چنان برای طبقه کارگر ایران یک نیاز ضروری و برای پیش روی جنبش کارگری حیاتی است.

رفقای عزیز

حال که مردم ایران برای براندازی جمهوری اسلامی فریادشان را پیش از پیش بر علیه رژیم جهل و جنایت و شکنجه و تجاوز زوندان و... رساتر کرده اند و طوفان انقلابات برای رهایی از استبداد و دیکتاتوری از تونس و مصر گرفته تا سوریه و بحرین و... ویکی یکی چشم اندازی برای رهایی از استبداد را در مقابل مردم ستمدیده این مناطق می گشاید و مرزهای جغرافیایی را یکی پس از دیگری درهم می نوردد. که این ها همه و همه امکاناتی جدید برای رهایی طبقه کارگر ایران فراهم آورده است و رهایی این طبقه از ستم سرمایه و برپایی نظمی نوین و زندگی بهتر برای همه را نوید می دهد، لازم است ما نیز با داشتن درکی درست از موقعیت و وضعیت طبقه کارگر ایران با گسترش همبستگی و اتحاد میان خود هر چه بیشتر در مسیر مبارزه گامهای موثرتری در پیوند و اتحاد با جنبش کارگری ایران برداریم.

رفقای عزیز

برگزاری مجمع عمومی نهاد ها را در راستای اتحاد و پیشروی جنبش کارگری در ایران به شما تبریک گفته و به عزم و اراده ای استوار شما در دفاع از طبقه کارگر ایران درود می فرستم. دستتان را به گرمی می فشارم و آرزوی موفقیت های هر چه بیشتر برای شما دارم.

مریم محسنی

23 آوریل 2011

سوئد

پیام نشست چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران- خارج کشور به پناهجویان متحصن در گوتنبرگ، استکهلم و....

دوستان عزیز:

ما فعالین متشکل در نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج کشور مطلع شدیم که در ادامه مبارزه چندین ساله برای یافتن محیطی بدون ترس و شکنجه های روزانه، محیطی که حداقل امکانات یک زندگی انسانی داشته باشد، شما عزیزان که با فرار از جهنم جمهوری اسلامی ایران، سال ها است در انتظار گرفتن اجازه اقامت، در دلهره و هراس، بسر می برید. سال ها است که پاسخ پناهندگی شما بدون جواب مانده است، بیش از دو ماه در اعتصاب و تحصن بسر می برید و برای رساندن صدای اعتراض خود به گوش نا شنوای اتحادیه اروپا و دولت سرمایه داری سوئد و مجامع جهانی، به سیاستهای آنان معترضید.

دوستان عزیز پناهجو

همه می دانیم که ما برای رسیدن به کوچکترین خواسته ها یمان نیاز به مبارزه و به چالش کشیدن دولت هائی داریم که برای دفاع از منافع یک عده سرمایه دار حریص و پر طمع از هیچ عملی از جنگ گرفته تا تحویل انسان ها به دولت های دیکتاتور و شکنجه گر ابائی ندارند. مبارزه شما در شرایطی انجام می گیرد که دست آوردهای اجتماعی کارگران از آن جمله حقوق پناهندگی که سال ها برای آنها مبارزه انجام، دوستان گرفته بود، از طرف سرمایه داران و دولت هایشان مورد یورش قرار گرفته است. و اما، این واضح و روشن است که دولت های باصطلاح دموکرات کنونی نه فقط مصوبات کنوانسیون ژنو که حتی قوانین تصویب شده خود را نیز نادیده می گیرند و به آنها عمل نمی کنند. دوستان عزیز!

ما اراده ی شما را در امر ادامه تحصن و مباردت به اعتصاب غذا ستایش می کنیم اما به خوبی می دانیم که برای ادامه زندگی و بویژه در چنین شرایط دشواری به تن و روحی سالم و قوی هم نیاز داریم. ما باید همواره امر مبارزه خود را در برابر رژیم تا بن دندان مسلح سرمایه داری اسلامی ایران و هم پیمانان بین المللی آن بشکل متشکل دنبال نماییم.

از اینرو، ما نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، ضمن محکوم کردن سیاست های پناهنده پذیری اتحادیه اروپا، از تمامی تحرکات تا به امروز شما در امر داشتن حق انتخاب مکان و زندگی شایسته و در شان انسانی قویا پشتیبانی کرده و از دولت سوئد خواهان رسیدگی مجدد به امر پناهندگی شما هستیم. ما را در این مبارزه در کنار خود بدانید

نشست چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران- خارج کشور
25 آوریل 2011

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

kanonhambastegi@gmail.com - کانون همبستگی کارگران ایران و کانادا

proletarianunite@gmail.com - کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا

cdkargari@gmail.com - کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ

ssiran@yahoo.fr - همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه

kanoonhf_2007@yahoo.de - کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه

kanon.hannover@yahoo.de - کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر

isask@comhem.se - کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

kanounhambastegi@gmail.com - کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

info@ijcwa.com - انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

iranwsn@fastmail.fm - شبکه همبستگی کارگری

toronto_committee@yahoo.ca - کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا

solidarity.labor@googlemail.com - کانون همبستگی با کارگران در ایران - ایالت نوردراین وستفالن (آلمان)

iran.turkey.workers@gmail.com - کمیته همبستگی کارگران ایران و ترکیه

leftalliance@yahoo.com - اتحاد چپ ایرانیان - واشنگتن